

رعد

دوماهنامه فرهنگی خبری، اجتماعی، علمی، اقتصادی رعد

شماره اول | اسفند ماه ۹۹

پشت پرده

انقلاب شفافیت

می‌یافت و کماکان می‌یابد و هزاران هزار مسئله مهم دیگر. همچنین سوءمدیریت‌ها تنها در حیطه مسائل دانشجویان نبوده است! این روزها برخی کارمندان دانشگاه نیز با عدم پرداخت حقوق و تاخیر در آن مواجه‌اند و صدای آنان شنیده نمی‌شود.

حالا دوران جمع‌بندی فرارسیده و نوبت پاسخگویی مدیران و بالاخص مسئولین مالی دانشگاهی است؛ که کدامین اعتبار به حل این معضلات مهم دانشجویی اختصاص پیدا کرده است؟

چرا یک مدیر دانشگاهی حتی پس از سال‌ها تکیه بر کرسی‌های مدیریتی آن، هنوز یک بار - حتی یک بار - در بین فعالین دانشجویی و تشکل‌های دانشگاه حضور پیدا نکرده است و این در حالی است که سرنخ تمام اتفاقات و فعالیت‌های غیرمرتبط با اولویت دانشجویان، مستقیم با مسئولیت آن مدیر در ارتباط است؟ مگر پرسشگری دانشجویان و رفع ابهام آنان در مسائلی مانند جشن هفتادسالگی، برداشتن دیوارها، مجسمه فردوسی و... چه ضرری متوجه جایگاه ایشان خواهد کرد؟

ما مثل بعضی‌ها طرفداران تئوری توطئه نیستیم که با مطرح کردن شبهات غلط و درست، برچسب و تهمت، سعی در جمع کردن فالوور برای خودمان باشیم! ما به عیان می‌گوییم و در عیان مطالبه می‌کنیم که چرا اینگونه مدیری باید با سلام و صلوات بیاید و برود؛ و حتی یک بار نسبت به آنچه عمل کرده است پاسخگو نباشد؟

تکرار همیشه بد نیست. گاهی باعث می‌شود که یادمان بیاید روزهای گذشته چگونه گذشته و از آن برای آینده عبرت بگیریم. خوب است در دوران جمع‌بندی سوالات ساده و مهم و تکراری را مجدد مطرح کنیم و برای رسیدن به یک پاسخ مشخص آن را صادقانه، مصرانه و مدبرانه پیش ببریم. کما اینکه هر کجا دانشجوی پشت دانشجوی ایستاد، مزه شیرین نتیجه مطالبه به حق خود را زودتر از آن چیزی که حس کند دریافت کرده است.

روزگاری مدیران این دانشگاه در سالگرد هفتاد سالگی آن که بدون حضور دانشجوی برگزار شد، سخن از این به میان آوردند که اینگونه برنامه‌ها برایمان اعتبار به ارمغان خواهد آورد؛ و در همان روزگار، سازه‌ی طرح مجتمع تئاتر دانشگاه، مدت‌ها به انتظار تامین بودجه معلق مانده بود و هست. خوابگاه‌های متاهلی منتظر دریافت اعتبار برای خدمات‌دهی بهتر و جامع‌تر برای دانشجویان متاهل بودند و هستند. فاضلاب آزمایشگاه‌های دانشکده علوم که پر از مواد شیمیایی است به کال دانشگاه می‌ریخت و هنوز هم میریزد. هزینه شام و ناهار دانشجویان افزایش

روزگار تخلصات غیرقانونی تقریباً به سر آمده و در کوچه‌ی بن‌بست ضوابط گرفتار شده است. **امروز جنگ، جنگ اولویت‌هاست.** جنگ اینکه به چه چیزی پردازیم و به چه چیزی نپردازیم. چه چیزی مهم است و چه چیزی نامهم. دست چه چیزی را بگیریم و آن را بر بالای سکو ببریم و چه چیزی را با لگد به حاشیه برانیم و آن را به زمین بزنیم. کارکرد دانشگاه نیز همین است. جایی که باید «داد» بزند و به همگان اعلام کند «مهم و نامهم» چیست. و دانشجویان از این روبرو بالای مودنه می‌شود «دادبزن».

همه اما به دنبال این نیستند که دانشگاه چنین جایگاهی پیدا کند و طلایه‌دار مسیر پیشرفت باشد. عده‌ای - و به حقیقت عده‌ای - روزی‌شان در قبال جابه‌جا کردن اولویت‌هاست. شبه‌مدیرانی که همیشه پول می‌گیرند تا اولویت‌ها را به ما نشان بدهند، گاهی خود پول‌ها را حیف و میل «بی‌اهمیت‌ها» می‌کنند. اینجا خطوط به همان اندازه مبهم است که گاهی دانشجویان نیز فریب ظواهر را می‌خورند و احساس می‌کنند در حال نقش‌آفرینی در یک مسیر مثبت است. اما غافل از اینکه او یک مهره بزرگ است که تا در پازل همان شبه‌مدیران بازی نکند، آن‌ها موفق نخواهند شد و نهایت وظیفه او می‌شود «دادبزن». پس در این یک قلم تفاوتی نمی‌کند که در کدام خط و مسیر و راه به سر می‌بریم، چون همه ما در رفع ابهام نسبت به مسائل پس و پیش‌مان مشترکیم. «رفع ابهام» کلید حل مشکلات کلان امروز دانشگاه است. زیرا دانشجویان به اندازه کافی از فهم و بصیرت برای تشخیص بهترین‌ها برخوردار است و تنها باید بر همان عده‌ای غلبه کند که با رفع ابهام نسبت به پشت‌پرده‌های مسائل دانشجویی و دانشگاهی مخالفاند و از این راه حیات سیاسی و اجتماعی‌شان تامین می‌شود. شاید به تعبیری دیگر، امروز نوبت هزینه دادن به قیمت یک انقلاب در دانشگاه است. انقلاب شفافیت!

شاید به تعبیری دیگر، امروز نوبت هزینه دادن به قیمت یک انقلاب در دانشگاه است.

انقلاب شفافیت!

دارند که آزادی بیان در ایران گرفته شده
خب معلوم است گرفته شده ، چون امثالی مثل
شما مسئولند . هرچه برای خود می‌پسندی
برای دیگری هم بپسند ، و هرچه برای خود
نمی‌پسندی برای دیگران هم نپسند .
چطور میشود که مسئولین ما از مسئولین بالا
دستشان آه و ناله دارند ولی خودشان مانند
همان‌ها و گاهی بدتر رفتار میکنند ؟

سیمرغ
اقتصاد ۹۸

دانشجویانی که قبل از کرونا هم مورد بی‌مهری بعضی اساتید و مسئولین
دانشگاه بودند. البته بعضی که چه عرض کنم ، اکثر اساتید و مسئولین .
و حال که کرونا آمده و دست ما از دانشگاه کوتاه است بیشتر این بی
مهری احساس میشود .

از استادی که جواب دانشجویان را نمیدهد و شرایط را فقط برای
دانشجویان مشهد مهیا میکند و رسیدگی به آنها را از کارهای
واجب خود میداند تا مسئولین که کمی سوال می‌پرسی درباره
کارهای اداری و غیراداری ، راهنمایی میکنند به دانشگاه و طی
کردن مسیر شهرتان تا مشهد دانشگاه فردوسی
نمیدانم کدامینمان هیزم تر فروخته ایم که لایق اینطور رفتارهایی
هستیم ...

اما میدانم مسئول ، مسئول است . چه رئیس جمهور باشد چه کارمند
ساده دانشگاه فردوسی ، در نهایت باید کارش را خوب انجام دهد .
این تبعیض‌هایی که بین دانشجویان می‌گذارند ، از لحاظ روانی
مشکلات زیادی برای دانشجویان دارد .

کاش یکی بود که رسیدگی میکرد و کمی دلمان خوش
بود به بودنش اما چه حیف و صد حیف که نه تنها خود
مسئولین رسیدگی نمیکنن ، بلکه اگر تشکلی قرار
باشد رسیدگی کند آن را وادار به سکوت
میکنند و هرکاری برای ساکت
کردن این قشر از جامعه
میکنند بعد هم
ادعا

شنانامه

● دوماهنامه فرهنگی خبری، اجتماعی، علمی،
اقتصادی رعد، شماره اول، اسفند ماه ۹۹

● دارای مجوز به شماره ۹۹۱۲۹۰ از کمیته ناظر بر نشریات دانشگاه
فردوسی مشهد

● صاحب امتیاز، مدیر مسئول و سردبیر: یاسمن لنگری

● طراح و صفحه آرا: فائزه ناصری فرد

s a n a d . u m . a c . i r

آرشیو بروز نشریات دانشجویی دانشگاه فردوسی مشهد

آرشیو کامل نشریات دانشجویی • اخبار و اعلان های خانه نشریات • نحوه درخواست مجوز نشریه
نحوه دریافت حمایت مالی • اطلاعات کامل در خصوص کمیته ناظر بر نشریات • نحوه ثبت آرشیو نشریه
دستورالعمل نشریات دانشگاهی • نحوه شرکت در جشنواره نشریات • اسناد و آئین نامه ها • لیست نشریات فعال